

Warszawa, dnia 22 lipca 2002 r.

Opinia

w sprawie dostosowania projektu ustawy o organizacji rynku rybnego (druk nr 687) do standardów akcesyjnych Unii Europejskiej

1. Wybór trybu rozpatrywania projektu - zgodność z Regulaminem Sejmu RP

Przesłany do Sejmu rządowy projekt ustawy o organizacji rynku rybnego, opublikowany w druku sejmowym nr 687, w dniu 11 lipca 2002 r. został skierowany do I czytania do Komisji Europejskiej, w celu rozpatrzenia w trybie przewidzianym w dziale II, rozdział 5 (art. 96-104) Regulaminu Sejmu RP (MP z 2002 r. Nr 23, poz. 398), zwanego dalej Regulaminem.

W piśmie przewodnim do projektu zawarta została wymagana przez artykuł 96 Regulaminu deklaracja Rady Ministrów, że projekt związany jest z dostosowywaniem polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej. Do projektu dołączone zostały, zgodnie z wymogiem art. 34 ust. 4 i 5 Regulaminu, projekty aktów wykonawczych oraz – z opóźnieniem – tłumaczenia tekstów przepisów prawa Unii Europejskiej, do którego dostosowane ma być polskie prawo. Projekt spełnia więc wymogi Regulaminu.

2. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony przez Radę Ministrów projekt ustawy o organizacji rynku rybnego ma na celu stworzenie podstaw prawnych do zorganizowania w Polsce rynku rybnego zgodnego z zasadami Wspólnej Polityki Rybackiej Unii Europejskiej.

Przepisy projektowanej ustawy określają warunki wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa morskiego i produktów rybactwa, ustanawiają zasady tworzenia i funkcjonowania organizacji producentów rybnych oraz organizacji międzybranżowych jak również wskazują zasady i warunki udzielania ze środków publicznych pomocy

finansowej organizacjom producentów rybnych. Projekt przewiduje również sankcję karną za naruszenie przepisów ustawy.

Proponowana ustawa wprowadza ponadto zmianę art. 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, polegającą na dodaniu do treści tego przepisu nowego ust. 3, skutkującego wyłączeniem spod regulacji art. 4 ust. 1¹ ustawy wprowadzanych na rynek produktów rybołówstwa i produktów rybactwa w rozumieniu przepisów projektowanej ustawy.

Projekt przewiduje trzymiesięczne *vactio legis* dla wejścia w życie ustawy od dnia ogłoszenia. Jednocześnie zgodnie z art. 38 projektu ustawa traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

3. Prawo Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Materię objętą zakresem projektu regulują następujące akty prawne:

- 1. rozporządzenie Rady (WE) Nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybnych i pochodzących z akwakultury,*
- 2. rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką,*
- 3. rozporządzenie Rady (WE) Nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady i przepisy dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybactwa,*
- 4. rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1813/2001 z dnia 14 września 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000 w odniesieniu do warunków uznawania i wycofywania uznania organizacjom międzybranżowym,*
- 5. rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2318/2001 z dnia 29 listopada 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000 w odniesieniu do uznawania organizacji producentów w sektorze rybactwa i akwakultury,*

¹ Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy „Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz deklarowane przez producenta lub wprowadzającego do obrotu”.

6. rozporządzenie Komisji (WE) Nr 908/2000 z dnia 2 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady ustalania pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie organizacjom producentów w sektorze rybactwa i akwakultury.

4. Stan zobowiązań Polski

Układ ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony a Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z drugiej strony (Układ Europejski) w części III *Swobodny przepływ towarów*, zawiera osobny rozdział III dotyczący problematyki rybołówstwa (art. 22 – 23). Przepisem bezpośrednio odnoszącym się do materii regulowanej projektem jest art. 22 Układu. Zgodnie z tym przepisem postanowienia rozdziału III stosuje się do produktów rybołówstwa pochodzących ze Wspólnot i z Polski, objętych rozporządzeniem (EWG) Nr 3796/81 w sprawie wspólnej organizacji rynku w sektorze produktów rybołówstwa².

Zastosowanie ma w tym przypadku również art. 68 Układu, nakładający na Polskę generalny obowiązek zbliżania swojego prawa do obowiązującego ustawodawstwa wspólnotowego. Zgodnie z brzmieniem przepisu: „Polska podejmie wszelkie starania w celu zapewnienia zgodności jej przyszłego ustawodawstwa z ustawodawstwem Wspólnoty”.

W dokumentach załączonych do projektu stwierdzono, że uchwalenie projektowanej ustawy jest zgodne z polskim stanowiskiem negocjacyjnym i przewidziane jest w priorytecie 8.1 z rozdziału 8 „Rybołówstwo” Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa. Jednocześnie należy wspomnieć, że obecny stan prac legislacyjnych nad projektowaną ustawą oznacza niezrealizowanie harmonogramu Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa w Unii Europejskiej w wersji z dnia 12 czerwca 2001 r. (NPPC'2001) zarówno w stosunku do samej ustawy jak i przewidzianych przez nią aktów wykonawczych, co potwierdza m.in. przyjęty przez Komitet Integracji Europejskiej w dniu 22 lutego 2002 r. *Raport* z realizacji NPPC w 2001 r.³

² Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3796/81 zostało uchylone rozporządzeniem Rady (EWG) Nr 3687/91. Obecnie obowiązuje w tym zakresie rozporządzenie Rady (WE) Nr 104/2000 z 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybnych i pochodzących z akwakultury.

³ Zgodnie z Priorytetem 8.1 NPPC'2001 ustawa o organizacji rynku rybnego miała zostać przyjęta przez Parlament w II kw. 2001 r., natomiast wejść w życie w IV kwartale 2001. Przyczyną

W stanowisku negocjacyjnym, w zakresie objętym projektem, Polska zadeklarowała wprowadzenie ustawy ustanawiającej ramy prawne dla tworzenia i funkcjonowania organizacji producenckich do końca 2000 r. Niezgodność terminu w stosunku do NPPC'2001 wynika z opóźnienia w przekazaniu kompetencji związanych z rybołówstwem z Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej do resortu rolnictwa i rozwoju wsi⁴.

5. Zakres dostosowania dokonywanego przez projekt

a) uwagi ogólne

Zgodnie z deklaracją zawartą w „uzasadnieniu dostosowawczego charakteru projektu” proponowana ustawa ma na celu stworzenie ram prawnych dla zorganizowania w Polsce rynku rybnego zgodnego z zasadami Wspólnej Polityki Rybackiej Unii Europejskiej, a tym samym dostosowanie prawa polskiego w tym zakresie do regulacji wspólnotowych. Realizację tak określonego celu ma zapewnić implementacja przepisów rozporządzeń Rady: (WE) Nr 104/2000, (EWG) Nr 2847/93 i (WE) Nr 2792/1999 oraz rozporządzeń Komisji (WE) Nr 1813/2001 oraz (WE) Nr 2318/2001⁵. Dodatkowo z treści tabeli korelacji wynika, że dokonywana projektem implementacja obejmuje również rozporządzenie Komisji⁶ (WE) Nr 908/2000 (przy czym brak wskazania konkretnych przepisów tego rozporządzenia wywołuje wrażenie, iż chodzi o całość tego aktu). Jednocześnie stwierdzono, że „zakresem implementacji w drodze projektowanej ustawy objęte są tylko te przepisy przedmiotowych aktów prawnych, których wdrożenie jest niezbędne dla zorganizowania i funkcjonowania rynku rybnego w Polsce w okresie przedakcesyjnym. Pozostałe przepisy wymienionych rozporządzeń zaczną obowiązywać wprost, z dniem akcesji, bez konieczności ich transpozycji, co wynika z charakteru aktu prawa wspólnotowego jakim jest rozporządzenie”.

niezrealizowania harmonogramu było odrzucenie przez Sejm (na posiedzeniu 9.09.2001) na wniosek Senatu projektowanej ustawy, która wcześniej, tj. 26.07.2001 r. została przyjęta przez Sejm.

⁴ Zob. NPPC'2001, Priorytet 8.1, str. 8-7, przypis nr 1.

⁵ W odniesieniu do cytowanych rozporządzeń Komisji, tj. (WE) Nr 1817/2001 i (WE) Nr 2318/2001, załączone do projektu ustawy uzasadnienie „dostosowawcze” oraz tabela korelacji omyłkowo określa je jako „rozporządzenia Rady”.

⁶ Również w przypadku tego rozporządzenia Komisji tabela korelacji błędnie określa je jako „rozporządzenie Rady”.

b) uwagi szczegółowe

Projekt ustawy o organizacji rynku rybnego zakłada implementację do krajowego porządku prawnego przepisów zawartych w rozporządzeniach wspólnotowych. Tego rodzaju działanie jest w przypadku państw członkowskich UE niedopuszczalne. Przyjmowanie krajowych aktów wykonawczych jest natomiast możliwe wyłącznie na podstawie wyraźnego upoważnienia zawartego w treści rozporządzenia – takie upoważnienie zawierają np. przepisy art. 5 ust. 1 lit. c pkt. 2 rozporządzenia (WE) Nr 104/2000 lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) Nr 2847/93.

Zgodnie z art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską rozporządzenie ma zastosowanie ogólne, obowiązuje w całości i stosuje się bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich. Rozporządzenia muszą więc być stosowane dokładnie w tej formie, w jakiej zostały przyjęte.

Dlatego też jakiegokolwiek próby transpozycji przepisów rozporządzenia w przypadku państwa kandydującego do członkostwa muszą zawsze być ograniczone w czasie, tj. do chwili przystąpienia do UE.

Projektowana ustawa słusznie zatem przewiduje uchylenie jej mocy z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej (art. 38 projektu). Jednocześnie zgodnie z załączonymi do projektu uzasadnieniami (zarówno zwykłym jak i „dostosowawczym”) kwestie proceduralne, których uregulowanie musi pozostać na poziomie krajowym, takie jak np. kompetencje organów krajowych do wydawania decyzji czy podejmowania działań, tryb składania wniosków i dokumentacji oraz prowadzenie rejestrów, stanowią przedmiot projektu horyzontalnej ustawy kompetencyjnej określającej ramy organizacyjno- prawne w sektorze rybnym.

Projektowana ustawa, aby zrealizować zakładany cel, jakim jest ustanowienie ram prawnych dla zorganizowania w Polsce rynku rybnego zgodnego z zasadami Wspólnej Polityki Rybackiej Unii Europejskiej, a tym samym przygotowanie się do bezpośredniego stosowania rozporządzeń wspólnotowych, powinna zawierać przepisy zgodne z prawem wspólnotowym. Treść uzasadnienia „dostosowawczego” wskazuje jednak, że niektóre rozwiązania przyjęte w projektowanej ustawie stanowią „modyfikację w stosunku do wspólnotowego pierwowzoru”, która zdaniem projektodawców podyktowana jest brakiem funkcjonowania pewnych mechanizmów i instytucji na polskim rynku oraz jest konsekwencją przyjętych wcześniej regulacji

wewnętrznych. Zawarte w projekcie „odstępstwa” (np. zawarte w art. 5 i 10 projektu) są zdaniem wnioskodawców dopuszczalne ze względu na „brak możliwości pełniejszej transpozycji oraz z uwagi na przejściowy charakter uregulowań projektowanej ustawy”. Przejściowy charakter regulacji nie wyjaśnia jednak wszystkich wątpliwości, jakie budzą przepisy projektu. Należy zauważyć, że przyjęcie przepisów, których niezgodność z regulacjami wspólnotowymi nie może być usprawiedliwiona obowiązywaniem ustawy jedynie w okresie przedakcesyjnym, stanowić będzie naruszenie art. 68 Układu Europejskiego.

Zgodność z rozporządzeniem Rady (WE) Nr 104/2000

Jakkolwiek rozporządzenie Rady (WE) Nr 104/2000 było podstawą opracowania opiniowanego projektu, przepisy projektu w wielu miejscach nie są zgodne z przepisami rozporządzenia. Nie we wszystkich przypadkach wyjaśnieniem może być obowiązywanie ustawy jedynie w okresie przedakcesyjnym. Świadczą o tym poniższe przykłady:

Rozdział 3 projektu reguluje zasady tworzenia i działalności organizacji producentów oraz organizacji międzybranżowych. W art. 10 ust. 4 projektu zawarto zamknięty katalog środków służących osiągnięciu celów, dla których tworzy się organizację producentów – katalog ten nie odpowiada w pełni katalogowi określone w przepisie art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) Nr 104/2000, który przewiduje dodatkowo działania na rzecz stabilizacji cen.

Niezrozumiałe jest umieszczenie w art. 22 projektu delegacji dla ministra właściwego ds. rolnictwa do wydania rozporządzenia określającego zawartość planów operacyjnych. Zawartość ta została już określona w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) Nr 104/2000 – zaś dołączony do projektu ustawy projekt odpowiedniego rozporządzenia ministra właściwego ds. rolnictwa określa tę zawartość w sposób odmienny.

W stosunku do organizacji międzybranżowych, przepis art. 30 ust. 1 pkt. 3 projektu zawiera listę warunków, spośród których dwa organizacja musi spełniać. Lista ta jest znacznie krótsza – a więc pozostawiająca przedsiębiorcom mniejszy wybór – niż lista zawarta w art. 13 ust. 1 pkt. d rozporządzenia (WE) Nr 104/2000, dodatkowo zaś warunki sformułowane są w odmienny sposób.

Zgodność z rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 2318/2001

Zgodnie z tabelą korelacji art. 14 projektu stanowi równoczesną implementację art. 5 rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000 oraz **art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2318/2001**. Analiza poszczególnych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2318/2001 wskazuje jednak, że również inne przepisy tego rozporządzenia znajdują częściowe swoje odzwierciedlenie w projektowanej ustawie (o czy będzie mowa w dalszej części opinii).

Zgodnie z art. 14 ust. 1 projektu organizację producentów wpisuje się, na jej wniosek do rejestru organizacji uznanych, jeżeli działa zgodnie z aktem założycielskim i spełnia jeden z następujących warunków:

- 1) zrzeka armatorów posiadających co najmniej 20% statków rybackich przeznaczonych do prowadzenia połowów określoną metodą albo poławiających określone gatunki organizmów morskich albo
- 2) dostarcza na rynek co najmniej 25% ogólnej masy produktów pochodzących z chowu lub hodowli określonych gatunków organizmów wodnych.

Ocenę zgodności art. 14 ust. 1 projektu z rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 2318/2001 należy poprzedzić ogólną uwagą, iż art. 1 rozporządzenia ustanawia szczegółowe kryteria uznania organizacji producentów za organizację „wystarczająco aktywną gospodarczo”, co stanowi z kolei - zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000 - jeden z warunków uznania takiej organizacji przez państwo członkowskie za „organizację producentów” w rozumieniu art. 5 ust. 1 tego ostatniego rozporządzenia (tj. organizacji objętej zakresem jego stosowania). Tymczasem w projektowanej ustawie w ogóle nie występuje pojęcie organizacji „wystarczająco aktywnej gospodarczo”, co zapewne jest konsekwencją fragmentarycznej implementacji projektowaną ustawą art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2318/2001. Przykładowo wskazać można na nieuwzględnienie przez projekt art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia określającego podstawy uznania przez państwo członkowskie danego obszaru, którego dotyczy wniosek o uznanie za organizację producentów, za „wystarczająco ważny”. Projektowana ustawa nie uwzględnia również art. 1 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego szczególne kryteria uznania organizacji producentów zrzeszającej producentów, z których co najmniej 30% zwykle działa na jednym (lub więcej niż jednym) obszarze innym niż obszar, w

ramach którego statki rybackie eksploatowane przez członków organizacji mają swój port macierzysty.

Inaczej niż to wynika z tabeli korelacji, zgodnie z którą w odniesieniu m.in. do art. 15, art. 17 – 18 projektu „brak jest odpowiednika w legislacji UE”, przepisy te w rzeczywistości dotyczą zagadnień objętych zakresem regulacji następujących postanowień rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2318/2001 (w nawiasie podano „odpowiadający” im przepis projektu): art. 5 (art. 15 i art. 17), art. 6 i art. 7 (art. 18). Analiza prawno-porównawcza tych przepisów budzi jednak szereg wątpliwości. Przykładowo wskazać można na nieuwzględnienie w projekcie normy art. 6 rozporządzenia, zgodnie z którym państwo członkowskie zamierzające cofnąć uznanie zawiadania o tym organizację producentów, podając przy tym powody uzasadniające to cofnięcie. Organizacji producentów państwa członkowskie muszą umożliwić w określonym czasie przedstawienie uwag. Przyjęte natomiast w projekcie rozwiązanie (art. 18) stawia organizację producentów w znacznie gorszej sytuacji, gdyż nie przyznaje im w tym zakresie analogicznych czy choćby zbliżonych do regulacji wspólnotowej uprawnień, których realizacja poprzedzałyby dyspozycję art. 18 projektu, tj. wydanie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa decyzji o skreśleniu organizacji producentów z rejestru organizacji uznanych z chwilą spełnienia

Zgodność z rozporządzeniem Rady (EWG) Nr 2847/93

Najistotniejszy problem dotyczący zgodności z przepisami rozporządzenia (EWG) Nr 2847/93 zawarty jest w przepisie art. 5 ust. 1 projektu. W myśl przepisu art. 9 ust. 1 rozporządzenia, podmioty prowadzące skup produktów rybołówstwa w chwili **pierwszej sprzedaży** uprzednio skupionych produktów zobowiązane są wystawić i przesłać odpowiednim władzom państwa członkowskiego **kartę sprzedaży** (*sales note* wg angielskiego oryginału), zawierającą określone dane. W projekcie jednak na przedsiębiorcę prowadzącego **skup produktów w ramach wprowadzania na rynek** nakłada się obowiązek wystawienia przy skupie **dokumentu zakupu**. Jakkolwiek zawartość tego dokumentu odpowiada zawartości karty sprzedaży wymaganej przez rozporządzenie, to fakt przesunięcia momentu wystawiania dokumentu utrudnia jego wystawienie. Trudno bowiem w chwili zakupu towaru od dostawcy określić cenę uzyskaną przy jego sprzedaży, co jest wymagane zarówno przez projekt, jak i

rozporządzenie. Co więcej, w chwili skupu nie zawsze można jednoznacznie określić, do jakiego kraju towar zostanie wysłany, a więc jakim władzom należy przesłać wymagane dokumenty. Z powyższego wynika, że przepis art. 5 ust. 1 projektu, wbrew deklaracji autorów, nie jest zgodny z przepisem art. 9 ust. 1 rozporządzenia. Uzasadnienia do projektu, przecząc sobie nawzajem, bądź bagatelizują tę rozbieżność jako różnicę wyłącznie językową (dlaczego jednak polskie tłumaczenie rozporządzenia mówi o „karcie sprzedaży?”), bądź tłumaczą ją brakiem na polskim rynku odpowiednich wyspecjalizowanych instytucji – aukcji rybnych. Brak w nich jednak odpowiedzi na pytanie, dlaczego dokument związany z faktem wprowadzania towaru na rynek ma być wystawiany zanim to wprowadzenie nastąpi.

Zgodność z rozporządzeniem Rady (WE) Nr 2792/1999

Z załączonej do projektu tablicy korelacji wynika, iż implementacja rozporządzenia Rady (WE) Nr 2792/1999 ogranicza się do jednego jego przepisu, tj. art. 15 rozporządzenia. Treść tego przepisu znajduje swoje częściowe odzwierciedlenie w art. 19 i art. 26 projektu. Zgodnie z art. 19 projektu organizacji producentów w okresie trzech lat od dnia wydania decyzji o wpisaniu jej do rejestru organizacji uznanych przysługuje pomoc finansowa z tytułu poniesionych kosztów związanych z prowadzoną działalnością. Organizacji producentów przysługuje w tym samym okresie również pomoc finansowa z tytułu realizacji programu na rzecz poprawy jakości produktów (art. 26 ust. 2 projektu). Proponowane rozwiązanie jak również przewidziane w proponowanych przepisach limity wysokości przyznawanej pomocy odpowiadają w zasadzie regulacji wspólnotowej zawartej w art. 15 ust. 1 rozporządzenia. Istnieją jednak między proponowaną regulacją a rozporządzeniem pewne rozbieżności. Przykładowo wskazać można na nieuwzględnienie w projekcie ustawy występującego w rozporządzeniu rozróżnienia pomiędzy organizacjami uznаныmi na podstawie rozporządzenia (EWG) Nr 3759/92 a organizacjami, które zostały w sposób wyraźny uznane na podstawie art. 7a ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3759/92⁷. Przewidziane w art. 15 rozporządzenia (WE) Nr 2792/1999 rozróżnienie decyduje o rodzaju przyznawanej organizacji producentów pomocy finansowej.

⁷ Rozporządzenie (EWG) Nr 3759/92 zostało z dniem 1 stycznia 2001 r. uchylone rozporządzeniem Rady (WE) Nr 104/2000. Zgodnie jednak z art. 42 tego ostatniego rozporządzenia, odniesienia do uchylonego rozporządzenia są interpretowane jako powołanie się na rozporządzenie (WE) Nr 104/2000 oraz należy je odczytywać zgodnie z tablicą korelacyjną (załącznik VIII do rozporządzenia).

Projektowana ustawa przewiduje natomiast tylko jeden sposób uznania organizacji producentów, tj. wpis do rejestru organizacji uznanych (art. 14 projektu).

Zgodność z rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 908/2000

Z informacji zawartej w tablicy korelacji wynika, że omówiony wyżej art. 19 projektu dodatkowo dostosowuje prawo polskie do rozporządzenia Komisji (WE) Nr 908/2000. Analiza brzmienia projektowanego przepisu ustawy nie stwarza jednak żadnych podstaw do stwierdzenia, iż implementuje on jakikolwiek przepis tego rozporządzenia⁸. Należy stwierdzić więc brak deklarowanego dostosowania.

Zgodność z rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1813/2001

Rozporządzenie (WE) Nr 1813/2001 określa szczegółowe warunki uznawania organizacji międzybranżowych – materii tej dotyczy druga część rozdziału 3 projektu. Przepisy projektu nie są zgodne z rozporządzeniem w dwóch kwestiach.

Przepis art. 30 ust 1 pkt. 3 określa wymaganą wielkość udziału członków organizacji w rynku na obszarze jej działania. Zawarta w projekcie dolna granica w wysokości 1/3 udziału jest zgodna z przepisem art. 1 ust. 1 rozporządzenia. Rozporządzenie przewiduje jednak dodatkowo w ust. 2, że dla organizacji działającej w kilku regionach granica ta obniżona jest do 20% – takiego przepisu zabrakło w projekcie.

Rozporządzenie w art. 4 ust. 1 przewiduje, że do decyzji o odmowie lub wycofaniu uznania organizacji musi zostać dołączone uzasadnienie. Projekt nie wymaga tego od ministra właściwego ds. rolnictwa ani w przypadku odmowy wpisu (art. 33) ani skreślenia z rejestru (art. 34). W art. 34 projektu brak również obowiązku poinformowania organizacji o zamiarze skreślenia z rejestru i umożliwienia jej ustosunkowania się do stawianych zarzutów – wymaga tego przepis art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) Nr 1813/2001.

6. Tłumaczenie aktów prawnych Unii Europejskiej

Do projektu załączono tłumaczenia:

1. rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybnych i pochodzących z akwakultury,
2. rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką (wraz z tłumaczeniami aktów nowelizujących te rozporządzenie),
3. rozporządzenia Rady (WE) Nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady i przepisy dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybactwa,
4. rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1813/2001 z dnia 14 września 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000 w odniesieniu do warunków uznawania i wycofywania uznania organizacjom międzybranżowym,
5. rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2318/2001 z dnia 29 listopada 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000 w odniesieniu do uznawania organizacji producentów w sektorze rybactwa i akwakultury,
6. rozporządzenie Komisji (WE) Nr 908/2000 z dnia 2 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady ustalania pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie organizacjom producentów w sektorze rybactwa i akwakultury.

Tłumaczenia rozporządzeń Komisji (WE) Nr 908/2000, 1813/2001 oraz 2813/2001 zostały dostarczone dopiero 22 lipca, co uniemożliwiło dokonanie ich oceny.

7. Konkluzje

Rządowy projekt ustawy o organizacji rynku rybnego zawiera przepisy sprzeczne z obowiązującym prawem Unii Europejskiej. W projekcie znajdują się także przepisy, których niezgodność z regulacjami wspólnotowymi nie może być usprawiedliwiona obowiązaniem ustawy jedynie w okresie przedakcesyjnym – stanowi to naruszenie art. 68 Układu Europejskiego. Projekt dokonuje jedynie częściowego dostosowania prawa polskiego do prawa Unii Europejskiej. Pełne dostosowanie będzie możliwe z

⁸ Jak już wskazano w pkt. 5 lit. a) niniejszej opinii, informacja zawarta w tabeli korelacji sugeruje, że implementacja rozporządzenia Komisji (WE) Nr 908/2000 jest całkowita.

dniem akcesji, gdy w miejsce przepisów uchylanej ustawy zaczną obowiązywać odpowiednie akty prawa UE.

Sporządzili: Marcin Fryźlewicz i Maciej J. Nowakowski